

Posudek bakalářské práce Matěje Hilského

Vliv hudby na chování postižených mentální retardací

Matěj Hilský předložil k obhajobě bakalářskou práci, ve které se věnuje problematice muzikoterapie, a to konkrétně možnostmi jejího využití při práci s osobami s mentálním postižením. Sám tuto metodu využívá v jednom pražském domově sociálních služeb.

Práce je sestavena ze tří kapitol, první dvě lze označit spíše za teoretické, kapitola 3 tvoří praktickou část práce.

V kapitole 1 autor uvádí problematiku mentální retardace obecně. Podrobněji rozebírá střední stupeň mentální retardace z více úhlů pohledu, a to protože skupina, se kterou Matěj pracuje je sestavena z osob s tímto stupněm postižení. V kapitole 2 je rozebráno téma muzikoterapie a jsou představeny metody práce s hudbou, které lze využít ve speciální pedagogice. V teoretické části jsou především využity poznatky z literatury, z internetových zdrojů a rozhovorů s odborníky. Jsou uvedeny základní informace, autor informace příliš nehodnotí a sám neargumentuje.

Kapitolu 3 lze označit jako praktickou. Je sestavena z několika částí – charakteristiky Domova sociálních služeb Vlašská v Praze, seznamu aktivit, které Matěj používá při práci s klientkami, čtyř kazuistik a krátkého shrnutí záznamů z hodin. Kazuistiky tvoří stěžejní část textu a jejich pomocí chtěl autor naplnit cíl své práce (zjistit, jaký vliv má hudba na chování postižených mentální retardací – s.7). Autor uvádí, že efekt muzikoterapie je významný. V kazuistikách to částečně ukazuje, z mého pohledu to ale není přesvědčivé. Je to dáno zřejmě tím, že autor kazuistiky důsledně nestrukturoval a tím, že shrnutí je jen krátké a formální.

Při celkovém hodnocení práce musím konstatovat, že cíl se podařilo naplnit jen částečně. Není zcela jasné, jaké pokroky klientky dělají a jak je možné je využít v praktickém životě. Teoretická a praktická část práce není důsledně propojena, nevím, jak autor využil poznatky uvedené v teoretické části v textu části praktické.

Zásadní připomínku mám k používané terminologii. Autor zásadně nerespektuje princip *people first* a mluví zásadně o mentálně postižených. I formulaci v názvu práce považuji za problematickou. Úvahu o užitečnosti muzikoterapie pro osoby s mentálním postižením uvedenou v Závěru práce považuji také za diskutabilní.

Chyby jsou v seznamu použité literatury. Některé zdroje, ze kterých student cituje, v seznamu nejsou vůbec uvedeny. Jedná se o autorovu absolventskou práci, přednášku paní Kapicové, rozhovor se Zdeňkem Šimanovským. Dále je v odkazu pod čarou špatně uvedeno jméno autora (Linke místo Linka). Odkazy na internetové zdroje nejsou uváděny podle bibliografické normy.

Jinak je po formální stránce práce v pořádku, oceňuji, že neobsahuje žádné překlepy ani gramatické chyby.

Bakalářskou práci matěje Hilského mohu doporučit k obhajobě. Předpokládám, že informace, které v textu chybí, při ní autor doplní za pomoci níže uvedených otázek.

1. Je možné práci ve skupině osob s mentálním postižením označit za muzikoterapii nebo spíše za hudební výchovu s prvky muzikoterapie?

2. Jak konkrétně používáte při hodinách speciální metody muzikoterapie, které představujete v kapitole 2, jak na ně klientky reagují?

3. Shrňte, v čem muzikoterapie klientky ovlivňuje.
4. Projevuje se pokrok klientek s mentálním postižením i v běžném životě?

Práci doporučuji hodnotit stupněm C – D (dobře až uspokojivě).

V Perálci dne 31. července 2010

Mgr. Marie Ortová
vedoucí bakalářské práce